

5 listopada 1931 r.

B 611 2312

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14440.

Kl. 20 i 38.

Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson
(Stockholm, Szwecja).

Samoczynne sekcyjne urządzenie blokowe w zastosowaniu do dwutorowych kolei.

Zgłoszono 17 sierpnia 1928 r.

Udzielono 8 września 1931 r.

Pierwszeństwo: 9 września 1927 r. (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzeń blokowych w kolejnictwie, w których przedstawianie sygnałów blokowych skuteczniają w drodze elektrycznej przejeżdżające pociągi, przyczem szyny w obrębie każdego odcinka blokowego doprowadzają prąd do przekaźnika przedstawiającego, umieszczonego na początku tego odcinka i wywołującego wskutek swego wzbudzenia przy zajętym odcinku blokowym włączenie lampy sygnału zatrzymującego.

Przedmiot wynalazku stanowi niezawodne w działaniu samoczynne urządzenie blokowe, wyposażone w uproszczone włączające urządzenie elektryczne. Wynalazek znamionuje się przede wszystkim tem, że lampa sygnału zatrzymującego jest połączona szeregowo z uzwojeniem przekaź-

nika kontrolującego, który przy swem wzbudzeniu zamyka kontakt roboczy, przyłączony równolegle do kontaktu roboczego wzmiankowanego przekaźnika przedstawiającego, włączonego w przewód, doprowadzający prąd do szyn tylnego odcinka blokowego, dzięki czemu odcinek ten zostaje ponownie przyłączony do przewodu zasilającego, przerwanego wskutek rozmagne-sowania przekaźnika przedstawiającego.

Układ podobny pozwala osiągnąć ten skutek, że odcinek blokowy, którego sygnał zatrzymujący jest nastawiony wadliwie i lampa jego nie płonie, znajduje się pod ochroną odcinka blokowego tylnego w stosunku do ruchu pociągu i posiadającego nieuszkodzony sygnał zatrzymujący, gdyż lampa sygnału nieuszkodzonego pozostaje

włączona, skoro pociąg opuszcza odcinek blokowy, a lampka sygnału zatrzymującego następnego odcinka blokowego nie zapala się, wskutek czego odpowiedni przekaznik pomocniczy nie powinien zostać wzbudzony.

Rysunek przedstawia układ obwodów niniejszego urządzenia blokowego na kolei niezelektryfikowanej, której szyny spełniają rolę podwójnego przewodu izolowanego. Każdy tor kolei dwutorowej posiada odrębny zespół przyrządów blokujących. Kierunek ruchu pociągów po torze 1 oznacza strzałka 2. Tor jest podzielony w sposób znany na odcinki blokowe R_1, R_2, R_3 , izolowane od siebie w punktach 3, przypadających nawprost przyrządów blokowych A_2, A_3, A_4 . Tor ten stanowi przewody podwójne, przyłączone do obwodów włączających, należących do poszczególnych przyrządów blokujących. W obwód każdego odcinka toru włączone są na początku przekazyki przedstawiające S_2, S_3, S_4 , należące do odpowiednich przyrządów blokowych $A_2 - A_4$. Każdy przekaznik przedstawiający jest normalnie wzbudzany w obwodzie torowym ze źródła prądu 4, połączonego z obwodem torowym przy końcu linii przez zamknięte kontakty 5 przekazyki przedstawiającego S przyrządu blokowego następnego odcinka blokowego. Każdy przekaznik S zamyka normalnie obwód lampowy poprzez kontakty 6. Wskutek tego prąd sieci zasilającej 7 zapala lampę i wywołuje optyczny sygnał zielony 8, należący do danego przyrządu blokowego, dając przejazd wolny. W chwili rozmağnesowania przekazyki obwód lampy zamyka się przez otwarte dotychczas kontakty 9, wywołując optyczny sygnał czerwony 10. Sygnały 8 i 10 posiadają po dwie lampy, włączone równolegle. W obwód lamp sygnału czerwonego włączone są przekazyki kontrolujące $K_2 - K_4$. Kontakty 11 tych przekazyków są normalnie otwarte i połączone równolegle do kontak-

tów 5 przekazyków przedstawiających S , przyczem kontakty 5 są, normalnie biorąc, zamknięte.

Urządzenie powyższe działa w sposób następujący: gdy pociąg wchodzi np. z odcinka R_2 na odcinek R_3 , uzwojenie przekazyki S_3 przyrządu blokowego A_3 , odcinka R_3 , zostaje zwarte, wskutek czego obwód sygnału na jazdę wolną ulega przerwaniu z powodu rozłączenia kontaktów 6 przekazyki S_3 , a obwód sygnału zatrzymującego 10 zostaje zamknięty przez zamknięcie kontaktów 9. Jednocześnie rozłączają się kontakty 5 przekazyki S_3 i przerywają obwód, zasilający poprzedni odcinek toru R_2 , wskutek czego przyrząd blokowy tego odcinka toru zamyka drogę. Ten obwód zasilający natychmiast zamyka się jednak ponownie przez zamknięcie kontaktów 11 przekazyki kontrolującego K_3 , włączonego równolegle do kontaktów 5, w założeniu, że świeci przynajmniej jedna z lamp w czerwonym okienku sygnału 10, należącego do przyrządu blokowego A_3 . W tym przypadku przekaznik K_3 wzbudza się jednocześnie lub natychmiast po rozmağnesowaniu przekazyki S_3 . Skoro pociąg opuścił całkowicie odcinek R_2 i uzwojenie przekazyki S_2 zostało rozwar- te, przekaznik ten zostaje wzbudzony z powodu zamknięcia kontaktów 11 przekazyki kontrolującego K_3 i przedstawia przyrząd blokowy A_2 z sygnału „stój” na „jazdę wolną”. Obwód, zasilający odcinek R_1 i zamknięty poprzez kontakty 11 przekazyki kontrolującego K_2 , pozostaje oczywiście zamkniętym i po rozmağnesowaniu przekazyki tego wskutek przerwania obwodu lampy sygnału „stój”, co zależy od jednoczesnego zamknięcia kontaktów 5 obwodu przekazyki S_2 , połączonego równolegle z kontaktami 11.

Jeżeli jednak zawiedzie sygnał zatrzymujący przyrządu blokowego A_3 , z powodu np. przepalenia się lub wyłączenia obu lamp w okienku czerwonym sygnału 10, to

przełącznik kontrolujący K_3 pozostaje w stanie rozmagnesowania podczas zwierania uzwojenia przełącznika przedstawiającego. Kontakty 5 i 11, połączone równolegle w przyrządzie A_3 , pozostają rozłączone, a przełącznik S_2 przyrządu blokowego odcinka, opuszczonego ostatnio przez pociąg, nie zostaje wzbudzony po przerwaniu zwarcia w jego uzwojeniu. Przyrząd A_2 zamyka nadal drogę nawet po całkowitem opuszczeniu przez pociąg odcinka R_2 i wjechaniu na odcinek R_3 . Innymi słowy odcinki R_2 i R_3 , w razie zepsucia się przyrządu A_3 , łączą się samoczynnie w jeden odcinek blokowy, ochraniający wspólnie przez sygnał zatrzymujący odcinka poprzedniego R_2 . Jeżeli zawiedzie również przyrząd blokowy A_4 , to przełącznik kontrolujący K_4 pozostaje nadal w stanie rozmagnesowania, przyczem, gdy pociąg wjeżdża na odcinek R_4 , uzwojenie przełącznika S_4 jest zwarte, a obwód, zasilający odcinek R_3 , — przerwany. Przełącznik S_3 zachowuje stan rozmagnesowania, gdy pociąg opuszcza ten odcinek, i wszystkie przełączniki przedstawiające S_2 , S_3 i S_4 — są pozbawione prądu. Trzy odcinki blokowe łączą się w ten sposób samoczynnie w jeden wspólny odcinek, ochraniający przez sygnał zatrzymujący przyrządu blokowego A_2 . Przyrząd ten pozostaje w położeniu „stój” aż do chwili minięcia przez pociąg przyrządu blokowego, którego sygnał zatrzymujący funkcjonuje. Obwód opuszczonego ostatnio odcinka toru zasila następnie prąd, dopływający przez kontakt przełącznika kontrolującego przyrządu nieuszkodzonego. Uzwojenie przełącznika przedstawiającego, połączonego z początkiem opuszczonego ostatnio odcinka toru, wzbudza się i włącza odpowiedni sygnał w obwód, przez co sygnał ten ustanawia się na „jazde wolną”, oraz zamyka jednocześnie obwód, zasilający następny odcinek toru, licząc w kierunku przeciwnym do bie-

gu pociągu i t. d. Wszystkie więc wadliwe przyrządy blokowe, znajdujące się poza pociągiem, jak również przyrząd A_2 , ochraniający te przyrządy blokowe, nastawiają się samoczynnie na „jazde wolną”.

Urządzenie, opisane powyżej, można również zastosować do zasilania toru prądem zmiennym, a wówczas przełączniki przedstawiające S wykonywa się w sposób znany tak, by były wzbudzane zapomocą włączonego stale pomocniczego obwodu prądu o fazie przesuniętej, przechodzącego szynami.

Zastrzeżenie patentowe.

Samoczynne sekcyjne urządzenie blokowe w zastosowaniu do dwutorowych kolei, w którym szyny w obrębie każdego odcinka blokowego służą za przewody, doprowadzające prąd do przełącznika przedstawiającego, który jest umieszczony na początku odcinka i w chwili rozmagnesowania, przy zajętych poprzedzającym odcinku blokowym, włącza lampę sygnału zatrzymującego, znamienne tem, że lampa sygnału zatrzymującego (10) jest połączona szeregowo z uzwojeniem przełącznika kontrolującego (K_3), który przy wzbudzeniu włącza kontakt roboczy (11), połączony równolegle z kontaktem roboczym (5) przełącznika przedstawiającego (S_3), włączonym w przewód, doprowadzający prąd do szyny (1) tylnego odcinka blokowego, wskutek czego tylny odcinek blokowy zostaje ponownie przyłączony do przewodu zasilającego, który został przerwany wskutek rozmagnesowania przełącznika przedstawiającego (S_3).

Telefonaktiebolaget

L. M. Ericsson.

Zastępca: M. Skrzypkowski,

rzecznik patentowy.

